

Orinoko

Josef Zíma

Zdá se mi často o velkých řekách,
o kterých v dětství četl jsem,
o cizích městech vzdálených krajů,
a přece rád mám jen svou zem.

Zdá se mi někdy o cizích zemích,
zámořské lodě plují tam.
V jedné z těch lodí, jak plujem spolu
přes širý oceán.

Vídávám ve snách Orinoko,
tu řeku z vyprávění znám,
je tmavá jako tvoje oko
a jako ty je líbezná.

Tam na té řece, kde jsme sami
pod kávovníkem s tebou sním.
V zelené džungli pod hvězdami
zas příběh svůj si vymýšlím.

Ohé, ohé, jak plujem spolu temnou nocí,
ohé, ohé, a z polibků nás budí den.

Vídávám ve snách Orinoko,
tu řeku z vyprávění znám,
je tmavá jako tvoje oko
a jako ty je líbezná.

Tam na té řece, kde jsme sami
pod kávovníkem s tebou sním.
V zelené džungli pod hvězdami
zas příběh svůj si vymýšlím.

Ohé, ohé, já našel, milá, ve tvých očích,
ohé, ohé, své Orinoko a svůj sen.
Orinoko, Orinoko, Orinoko.